

50. Mistrovství floristů České republiky – Děčínská kotva 2021

Letošní 50. ročník floristické soutěže Děčínská kotva se uskuteční ve dnech 14. a 15. září 2021 v areálu Střední zahradnické a zemědělské školy A. E. Komerse v Děčíně. Naváže na ni výstava vzniklých floristických děl, které mohou návštěvníci obdivovat od 17. do 19. 9. 2021 tamtéž.

Děčínská kotva není jen nejstarší a nejvýznamnější floristickou soutěží u nás. Je také Mistrovstvím floristů ČR, které slouží vítězům jako odrazový můstek do mezinárodních soutěží jako je Europa Cup pro profesionály nebo Eurofleurs pro juniory. U jejího zrodu v roce 1971 stáli pedagogové děčínské školy Ing. Antonín Kubíček a jeho manželka Ing. Dagmar Kubíčková, kteří se po 30 let aktivně věnovali organizaci soutěže.

Akci spolupořádá Střední zahradnická a zemědělská škola A. E. Komerse, Děčín a Svaz květinářů a floristů ČR, který je vyhlášovatelem této soutěže. Neobešla by se bez pravidelného finančního příspěvku Ústeckého kraje a statutárního města Děčín. V letošním roce ji podpořilo i Ministerstvo zemědělství.

Odborným mediálním partnerem soutěže je vydavatelství ProfiPress a jeho časopisy Floristika a Profi Florista. Květinovým partnerem mistrovství je společnost KLIA CZ s.r.o.

Hlavním tématem, které se vine všemi soutěžními disciplínami, jsou „Kouzla barev“. Přihlášení floristé v seniorské kategorii a studenti zahradnických škol v juniorské kategorii budou soutěžit celkem ve čtyřech disciplínách. Tři z nich jsou předem zadány, jedna je tajná.

První disciplína pro obě kategorie nese název „Proti sobě, přesto spolu“. Soutěžící budou mít za úkol vytvořit nápaditou svatební dekoraci pro nevěstu nesenou v ruce nebo na ruce. Ve druhé soutěžní disciplíně s názvem „Mnoho tónů“ půjde o volně vázanou kytici, ve které má být uplatněn soulad barev. Třetí soutěžní úkol „Nad hlavou“ je tajný. Pro nastudování zadání a tvorbu mají soutěžící vymezený čas 120 minut.

Druhý soutěžní den bude patřit poslednímu soutěžnímu úkolu „Všechny barvy duhy“, kdy budou soutěžící vytvářet samostatnou květinovou bránu v exteriéru za použití minimálně tří barev. Na své si přijde i žákovská kategorie, v jejímž rámci vznikne květinová mísa na slavnostní tabuli a kytice. Celé mistrovství vyvrcholí slavnostním galavečerem ve venkovním areálu školy. Noví vítězové zde převezmou pomyslné žezlo nad českou floristikou od předchozích mistrů svého oboru. Bude pokřtěna nová publikace nakladatelství ProfiPress s příznačným názvem Barvy.

XXXXXXXXXXXXXX

50. ROČNÍK

**POZOR
ZMĚNA TERMÍNU**

DĚČÍNSKÁ KOTVA

Mistrovství floristů ČR

TÉMA: **KOUZLA BAREV**

14.–15. 9. 2021 | termín výstavy: 16.–19. 9. 2021

www.decinska-kotva.cz

FlorisTika

RODINNÉ STŘÍBRO
ÚSTECKÉHO KRAJE

Středozezemí v Troji

V Praze, na území tvořeném vltavskými terasami a svahy Trojské kotliny, se na ploše o velikosti 27 ha rozkládá Botanická zahrada hl. m. Prahy. Byla založena v roce 1969, a ačkoliv se mezi českými botanickými zahradami řadí spíše k těm mladším, podařilo se uplynulý čas využít tak, aby vznikla moderní botanická zahrada na celosvětové úrovni.

**SVAZ KVĚTINÁŘŮ
A FLORISTŮ ČR
PŘEDSTAVUJE**

Blízká řeka Vltava a jižní straně vytvářejí ideální klima, které svědčí domácím rostlinám, vinné révě i flóře z různých koutů světa. V bezprostřední blízkosti vinice sv. Kláry, která je součástí botanické zahrady, se nachází geo-

grafická expozice flóry Středozezemí a Turecka. Ta byla v trojské botanické zahradě otevřena v roce 1997. Předcházelo několik let jejího budování a také několik sběrových expedic do zemí jižní Evropy a Turecka.

Celá expozice je řešena tak, aby návštěvníci vnímali rostliny podobně jako v přírodě. Nejsou zde tedy pravidelné záhonové výsadby, ale je zde snaha o to, aby plocha vypadala pokud možno přirozeně a porost připomínal přírodní rostlinná společenstva. Je zde také celá řada kamenných výchozů a ploch pokrytých vápencovou drtí, ve které se většině rostlin velmi dobře daří. Vápencové kameny použité na stavbu skalek pocházejí z lomů Kosov a Mořina v Českém krasu, v některých můžete vidět zkameněliny prvohorních hlavonožců rodu Orthoceras. V současné době představuje Středozezemí již zapojenou a fungující expozici, kde se návštěvníci mohou setkat s několika stovkami botanických druhů rostlin. Nechybí zde stromy, keře, byliny trvalky ale ani drobné skalničky.

Příkrý svah pod Japonskou zahradou je osázený rostlinami převážně původem z Turecka a v současnosti je expozice doplněna řadou druhů ze sběrových expedic z Kypru z let 2018 a 2019. Základ expozice tvoří nízké polštářovité skalničky, jako jsou ježatci (*Acantholimon*), sivutky (*Aethionema*), či modře kvetoucí koulenky (*Globularia*). Pod jedním z kamenných výchozů roste zajímavá rostlina – *Peganum harmala*. Byla pěstována od starověku jako užitková rostlina. Z jejích kořenů se získávalo červené barvivo na bavlnu, známé především z perských koberců, semena sloužila jako léčivo, koření i narkotikum (jsou jedovatá), nať se používala na vykuřování.

Celé expozici dominují cypřiše vždyzelené (*Cupressus sempervirens*), typické jehličnany vysazované po celém Středozezemí. Začátkem léta rozkvétá typickými žlutými bobovitými květy vítečník sítinovitý (*Spartium junceum*). Nedaleko něj vykvétá zářivými bílými květy stálezelený keř cist vavřínolistý (*Cistus laurifolius*), jeden z mála zástupců jinak početného rodu, který snáší naše zimy. Nad lavičkou roste zimovzdorný jasmín křovitý (*Jasminum fruticans*).

Na jednotlivých skalkách máme možnost se seznámit s celou řadou skalniček a trvalek původem ze středomoří. Většina rostlin pochází z expedičních sběrů z let 1995 a 1996. Jsou zde druhy skalních stepí, dále horské druhy (jako např. polštářovité mařinky (*Asperula*) či písečnice (*Arenaria*). Vykvétají zde nápadnými květy lny bílé *Linum salsoloides*, žlutě *Linum dolomiticum*. Na skalkách rostou pichlavé polštáře kručinky hrozní (*Genista horrida*) a několika dalších drobnějších druhů kručinek a čilimníků. Za teplých slunných dnů nám dovolenou u moře svou vůni připomenou mateřídoušky (*Thymus*), saturejky (*Satureja*

subspicata), levandule, drobnozel *Micromeria thymifolia* a pamětník alpský (*Acinos alpinus*). Expozici doplňují trávy, vysoká na jaře kvetoucí pčhava lesklá (*Sesleria nitida*) a především řada košťav (*Festuca*).

V expozici nechybí ani jeden z nejhezčích teplomilných keřů – začátkem května kvetoucí zmarlika jidášova (*Cercis siliquastrum*), který je zde jak v plané růžové formě, tak i bíle kvetoucí. Na tomto druhu se podle pověsti oběsil Jidáš, když zradil Krista. Na jaře zde také kvetou nápadnými bělavými květenstvími jasaný manové (*Fraxinus ornus*). Pod cestou

do branky vinice roste vzácná, pomalu rostoucí ambroň východní (*Liquidambar orientalis*). Balzám, který se získává ze dřeva tohoto druhu, slouží jako kadidlo.

V nejnižší části expozice bylo v roce 2012 vysázeno políčko levandule lékařské (*Lavandula angustifolia*) a svah nad ním byl zrekonstruován a osázen v létě 2013. Je zde k vidění několik desítek nižších bylin a skalniček převážně turecké proveniencce. Například několik poddruhů šišáku východního (*Scutellaria orientalis*), bohatě kvetoucí katrán přímořský (*Crambe maritima*), řebříčky, chrpy, sápy a řada dalších druhů.

Expozice je stále doplňována o nové druhy bylin i keřů a jsou zde zkoušeny i takové druhy, které jsou zatím považovány za nespolehlivé zimovzdorné v ČR, ale které by časem mohly být používány i jako zajímavé, zahradnický využitelné druhy pro suchá a slunná stanoviště. Jde např. o další druhy cistů (*Cistus*). Díky chráněné lokalitě a výběru relativně odolnějších druhů a kříženců mohou návštěvníci vidět bohatě kvetoucí keře druhů jako *Cistus x lenis*, *C. salviifolius*, *C. x argenteus*, *C. x mesoensis*, *C. x oblongifolius*, *C. x pulverulentus* aj. K vidění je nově také celá řada sáp (*Phlomis*), např. *P. grandiflora*, *P. fruticosa*, *P. lychnitis*, *P. x termessii* aj. které rovněž patří mezi typické rostliny Středozezemí.

Ing. Petr Hanzelka, Ph.D.,
kurátor Botanické zahrady hl. m. Prahy

Olympionici závodí v Japonsku. Naši zemědělci na českých polích

Letních olympijských her v japonském Tokiu se účastní více než stovka českých sportovců, kteří reprezentují Českou republiku v celkem 22 sportech. Napínavé zápas s časem, turnaje v objemu sklizně, soutěže v kvalitě produkce a pohodě zvířat. To jsou jen některé disciplíny, ve kterých celoročně a každý den soutěží zemědělci. České sportovce se rozhodli tuzemští zemědělci podpořit vyvěšením národních vlajek a zároveň tím chtějí veřejnost upozornit na to, že i oni hrdě reprezentují Česko.

PREZIDENT AGRÁRNÍ KOMORY ČR JAN DOLEŽAL K TOMU ŘÍKÁ

Proč nyní vyvěsili zemědělci české vlajky ve větším počtu, než je v době sportovních utkání obvyklé?

Chtějí tím samozřejmě dát najevo, že podporují české sportovce na Letních olympijských hrách v Tokiu a fandí jim. Práce zemědělců je vlastně také olympiáda. Sportovci mají své ovály, doskočiště, terče, bazény nebo vodní kanály, zemědělci zase pole plná plodin těsně před sklizní a stáje se zvířaty, o která se musejí každý den starat. I práce zemědělců vyžaduje dlouhou a náročnou přípravu, kterou je nutné zúročit v krátkém čase. Stejně jako vrcholoví atleti mají také zemědělci mnohdy často jen jeden pokus, aby překonali hranici mezi selháním a úspěchem. Zemědělství má mnoho náročných disciplín a absolvovat je dokážou jen ti, kteří do toho vloží vlastní energii, čas, píli, srdce a lásku k naší zemi.

Kde je nyní možné vidět zemědělce s vlajkami?

Zemědělci vyvěšují české vlajky na vlastní hospodářské budovy, ploty nebo třeba

i balíky slámy. České vlajky připevňují také na zemědělské stroje, s nimiž nyní vyjíždějí na pole sklízet. V průběhu léta se budou přidávat další zemědělci souběžně s tím, jak bude potřeba sklízet další plodiny na polích, sadech, chmelnicích nebo vinicích. Chtějí tím ukázat veřejnosti, že se starají o to, aby česká krajina byla atraktivní, plná života a v květu, a spotřebitel měl na stole čerstvé, kvalitní a zdravé potraviny – zkrátka že „milují Česko“. Ostatně to bylo vidět i během pandemie covidu-19, kdy zemědělci nezastavili své práce a nenechali občany této země takzvané na holičkách.

V čem zemědělci takzvané soutěží?

Zemědělských disciplín je mnoho. V rostlinné výrobě nyní probíhá například sklizeň ječmene ozimého, sběr meruněk nebo sběr hrášku a postupně dojde i na další druhy obilnin, ovoce nebo zeleniny. Plné ruce práce budou mít brzy také pěstitelé vína, chmele nebo brambor. Bez ohledu na to, jestli je víkend nebo svátek, probíhají na každodenní bázi také práce v živočišné výrobě, kde je potřeba se postarat o dojnice, masný skot, drůbež, prasata nebo králíky a další zvířata, a zajistit jejich pravidelný režim a pohodu.

Sportovci jsou během svých výkonů hodnoceni a podle toho se také umístí na žebříčku vítězů a poražených. Kdo a jak ocení zemědělce?

Hlavním a nejdůležitějším hodnotitelem práce zemědělců je český spotřebitel, který hlasuje tím, že v obchodě dá přednost domácím produktům před těmi zahraničními. Tato pomyslná soutěž ale bohužel nebývá vždycky férová, protože ve vztahu k velkým obchodním řetězcům, které ovládají 75 % tuzemského maloobchodního trhu, tahají jejich dodavatelé, tedy čeští zemědělci, doslova za kratší konec provazu. Většina zemědělců se z jejich strany setkala s nespravedlivými praktikami, jako je odběr zboží za podnákladové ceny, nutnost podílet se peněženě na slevové akci obchodu, nedodržení lhůty pro fakturaci či různé poplatky navíc za umístění zboží na lépe viditelném místě v regálu nebo příspěvek na propagaci a další. Potýkají se také s konkurencí v podobě levných a méně kvalitních potravin dovezených ze zahraničí často za dumpingové ceny. Jsou proto nuceni hledat jiné kanály odbytu než velké obchody a prodávat své zboží například přímo ze dvora. Pouze pro představu v zemědělské prvovýrobě pracuje v Česku téměř 100 tis. lidí, aby zajistili čerstvé, kvalitní a zdravé potraviny pro obyvatele. Vyplátí se jim proto fandit.

ZEMĚDĚLSKÁ OLYMPIÁDA

Kdy? Po celý rok.

Kde? Po celém Česku.

Jak jsou označeni soutěžící? Vyvěsili českou vlajku na zemědělský stroj nebo zemědělskou budovu.

V čem se soutěží? Disciplín je mnoho, výběr některých aktuálně probíhajících je níže.

Soutěžní disciplína: SKLIZEŇ OBILOVIN

Na polích se nyní konkrétně sklízí ozimý ječmen. V této vytrvalostní disciplíně se hraje o čas a velkýmu soupeřem je i déšť. Borci s několikatunovými kombajny musí letos sklídnout celkem 111 tis. ha. Kombajnista se se svým strojem pohybuje rychlostí 6–10 km/hod. a za hodinu sklídí přibližně 4 ha. V průměru jeden kombajn denně sklídí 40 ha. Na

závodní dráhu se ale může vydat pouze tehdy, pokud je pole dostatečně suché.

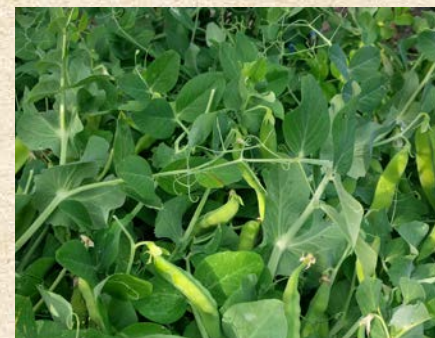
Soutěžní disciplína: SBĚR MERUNĚK

Na přesnost je zaměřen sběr meruněk. Musí se provádět výhradně ručně, aby se plody nijak nepoškodily, protože většina je určená pro přímou konzumaci. Sběrači mají košík, do kterého každou utrženou meruňku pečlivě uloží. Vybírají samozřejmě jen zralé plody. Zbývající meruňky dostanou na dozrání delší čas a sběrači je sklídí až v další fázi. V letošním roce to bude podle předběžných odhadů nejpozději začátkem srpna. Meruňkové sady se nacházejí v Česku na 743 ha, z nichž většina je na Moravě. Pěstitelé očekávají, že se letos sklídí 2 400 t meruněk.

Soutěžní disciplína: SBĚR HRÁŠKU

Kombinací vytrvalosti a přesnosti je sběr hrášku. Se sklizením lusků se zelenými kuličkami začali pěstitelé letos kvůli počasí až v červnu a odhadují, že budou pokračovat zhruba do poloviny srpna. Když hrášek dozraje, musí se sklídnout během 2–3 dnů. Ručně se v Česku sklízí zhruba desetina z 1 793 ha, zbytek obstará hráškový kombajn. U ruční sklizně dostane každý sběrač bedýnku, do které skládá lusk po lusku. Takto

sklizený hrášek směřuje přímo ke spotřebitelům, ostatní do zpracovatelského závodu.

Soutěžní disciplína: DOJENÍ

V soutěži na objem jsou tuzemské dojnice na pomyslném druhém místě v Evropě. Průměrná dojivost krav na mléko je nyní 8 893 l za rok. Ošetřovatelé dojnic dohlížejí na pohodu zvířat a dodržování jejich pravidel-

ného denního režimu bez ohledu na to, zda je všední den, víkend nebo svátek. K prvnímu dojení si musejí přivstat, probíhá mezi 5–8 hodinou ránní. První skupinu krav přivedou do dojírny, kde každé dojnici očistí a vydezinfikují vemen a až poté nasadí na struky dojící zařízení. Samotné dojení trvá zhruba 6–8 minut a následuje opět dezinfekce. Pak přichází na řadu další skupina dojnic, dokud se všechny nevystřídají. Každá kráva nadojí v průměru během dvou dojení 30 l mléka za den. Komfort zvířat zvyšuje v poslední době speciální dojící zařízení, kam si krávy dojdou samy podle potřeby.

Soutěžní disciplína: ODCHOV SELAT

Odchov selat má velmi přísná pravidla. Ošetřovatelé se musí pečlivě starat o prasnice již před a během porodu, což může trvat až 16 hodin. Celou dobu zvíře pravidelně kontro-

luje porodník kvůli případným komplikacím. V rámci jednoho vrhu porodí kolem 12 selat a porodník každé otře a zkontroluje jeho životaschopnost, jako například dýchání. Poté jej přiloží ke struku prasnice. Selata si mezi sebou brzy vytvoří hierarchii a bývá jich více než struků, proto probíhá takzvané dělené kojení. To znamená, že dostane napít nejdříve jedna polovina a poté ošetřovatelé u struků selata vystřídají, aby se dostalo na každé.

Na této takzvané porodně stráví zhruba 28 dní, během kterých jsou kojená od prasnice. Personál je tam prakticky pořád a dohlíží na matku i mláďata. Když se náhodou stane, že prasnice omylem nějaké sele přilehne a to začne pištět, ošetřovatelé mu jdou pomoci. Současně kontrolují také krmítka na příkrmy a udržují je v čistotě.

Soutěžní disciplína: LÍHNUTÍ KUŘAT

Trenérem, který se stará o pohodu kvočen, se stává chovatel u přirozeného líhnutí kuřat. Tomuto líhnutí stále dávají přednost menší chovatelé. Trenér, tedy chovatel, připraví pro slepici bedýnku na chladnějším, tmavém a dobře větraném místě a vystele ji suchou slámou. Kvočna musí mít klid od ostatní drůbeže, ale jednou za den by se měla jít nakrmit a napít. Pokud to neudělá sama, chovatel ji

z hnízda odnáší, aby ji k těmto životně důležitým potřebám přiměl a zajistil její pohodu. Poté ji zase vrátí zpět k vejčím. Inkubace kuřat trvá zhruba 3 týdny a po jejich vylíhnutí přebírá péči o hejno již sama kvočna.

xxxxxxxxx